

ZIUA CĂRȚII GALAXIILOR

JAUME COPONS & LILIANA FORTUNY

Traducere din limba spaniolă de
Cătălina Constantinescu

Editura Paralela 45

1

**UN TEXT PENTRU
ZIUA CĂRȚII,
O BESTIE ÎN CAMERĂ
ȘI O ÎNCURCĂTURĂ
URĂTĂ**

Gusti la ora 12:58

Gusti la ora 13:01

La ora 12:58 ni s-a spus că nu avem teme pentru sfârșitul de săptămână. Perfect! Dar, la 13:01, am aflat că luni sârbătorim Ziua Cărții și că trebuie să aducem la școală un text literar. Câtă nedreptate!

Iar Lidia Chițibuș, care întotdeauna le știe pe toate, mi-a mărit suferința.

Gusti, ni s-a spus acum mult timp. Putem să scriem o poezie, o narațiune sau orice alt tip de text.

Hai, fă-ți curaj!
Poate că anul ăsta câștigi
Concursul Literar al școlii.
Nimic nu e imposibil!

Ce tupeu!
Mereu câștigă ea.

Am ajuns acasă indignat. Deși simțeam nevoia să povestesc imediat tot ce se întâmplase la școală, a trebuit să mai aștept puțin. Monștrii, în special dl Condei, erau extrem de entuziasmați de apropierea Zilei Cărții și, în plus, cum mai aveau puțin și terminau *Cei trei muschetari*, de Alexandre Dumas, nu am vrut să le stric finalul.

Am lăsat cartea lui Memo pe masă și, în timp ce ne întrebam toți ce tip de text ar fi mai bine să scriu pentru școală, mie mi-a venit o idee. Am decis să creez o bandă desenată despre legenda Sfântului Gheorghe.

Ce zici de o poezie?

Sau un omagiu adus lui Cervantes... sau lui Shakespeare!

Ce tipi grozavi, Cervantes și Shakespeare!

Nu! Eu vreau să fac o bandă desenată!

Perfect. Banda desenată e la fel de bună!

Zic că da.

Eu ador benzile desenate.

Îi ador pe Goscinny, pe Uderzo și pe al lor Asterix. Îi ador pe Hergé și pe Tintin.

Eu îi ador pe supereroii din benzile desenate americane. Pe Mafalda, pe Charlie Brown și pe Little Nemo.

Când am terminat banda desenată, le-am arătat-o monstruleților. Și, evident, fiecare a zis ce i s-a părut mai potrivit.

LEGENDA SFÂNTULUI GHEORGHE, DE GUSTI PIANOLA

Acum mulți ani, un oraș mic a fost atacat de un dragon...

Săptămânile au trecut, până când, într-o zi...

Iar săptămâna asta, servitoare va fi chiar Fiica regelui!

Haideți, prințesă, mergeți în pădure, unde vă așteaptă dragonul.

Legenda asta mi se pare groaznică!

Nu mă mir că cei mici au tot felul de idei revoltătoare.

Dar, din fericire, chiar în acel moment, un cavaler care trecea pe acolo din pură întâmplare a făcut o promisiune.

Mă voi lupta cu acest dragon și mă voi întoarce cu prințesa. Și dacă nu fac astfel, înseamnă că nu mă numesc George Georgius Geortakis, Gheorghe pentru prieteni.

Cavalerul și dragonul s-au luptat pe viață și pe moarte, iar cavalerul a învins.

Hmm, sângele lui se transformă în trandafiri... ciudat!

Dragonii sunt animale pe cale de dispariție. Un sălbatic, cavalerul ăsta!

Crezi ce vrei, dar partea cu sângele și trandafirii a fost foarte frumoasă.

Încep să mă enervez!